

ENTREVISTA A MANEL CAMÓS, DIRECTOR DE LA REPRESENTACIÓ DE LA COMISSIÓ EUROPEA A BARCELONA

“Sense Constitució és molt difícil que Europa avanci”

PATRICIA COLL

Fa un any va agafar les regnes de la representació de la Comissió Europea (CE). Quin balanç en fa?

He passat 20 anys com a funcionari de la Unió Europea (UE) a Brussel·les i l'1 d'octubre de l'any passat vaig venir aquí a Barcelona. Ha estat un canvi de feina important. A Brussel·les havia treballat molt en el món de les relacions exteriors –negociant, entre d'altres coses, un tractat de lliure comerç amb Mèxic o l'adhesió de Letònia– i aquí és més una oficina de presència i de difusió del què és la UE.

Feia pocs mesos dels resultats negatius dels referèndums francès i holandès de la Constitució Europea. A què ho atribueix?

En primer lloc, cal dir que això ha estat la decisió dels ciutadans francesos i holandesos i és el què hem de respectar. En segon lloc, anàlisis que s'han fet parlen de què han estat problemes o situacions internes diferents tant de França com d'Holanda. Enquestes que fem demostren que el ciutadà per una banda té una certa desconfiança però per altra banda vol més Europa i se n'adona que amb l'Europa que estem construint no n'hi ha prou i que si volem que en aquest món compti, Europa necessita sobretot una política exterior comú, cosa que avui en dia no hi ha. És difícil de diagnosticar el perquè dels resultats negatius a França i Holanda però el que sí que li diré és que, sense Constitució, o digui-li com vulgui, és molt difícil que aquesta Europa avanci. És una Europa on hem assolit grans resultats, sobretot en temes de mercat interior, però és una Europa molt difícil de gestionar degut a què som ara 25 països, aviat 27, i no ens hem dotat dels mecanismes previstos a la Constitució que permetin prendre decisions d'una forma àgil.

Creu però que aquest consens sobre les polítiques necessàries per a Europa està aprop?

No li puc dir, però el que sí que hi ha és que si mirem problemes molt acucians a Europa com el de la immigració veiem que tothom s'ha donat compte que aquest problema no només es pot solucionar a nivell dels

estats membres sinó de tota la UE. El mateix passa amb el problema de combatre màfies organitzades. És a dir, per una banda, ens queixem de qüestions d'Europa però per altra banda necessitem més Europa per resoldre problemes reals que tenim. Un altre exemple és l'energètic. A Europa som dramàticament dependents de

“Europa necessita una política exterior comú”

l'energia que ens ve de l'exterior, sigui d'Argèlia, sigui de Rússia. Si Europa vol negociar amb aquests proveïdors d'energia o ho fa amb una sola veu unida o Europa no tindrà la força que li correspon per la seva població, economia i trajectòria.

S'ha posat en marxa la CE ha estat el Pla D. En què consisteix?

Després del fracàs del referèndum a França i Holanda hi ha haver a la CE un procés d'autocrítica. Les coses potser no s'havien fet bé o no s'havien pogut explicar. Sense oblidar que a altres països com el nostre havíem dit que sí, potser al ciutadà no se li havien donat moltes oportunitats d'opinar.

La CE, per tant, va decidir que havia de posar en marxa alguna cosa que l'apropés al ciutadà i a això se li va dir Pla D, que vol dir democràcia, diàleg i debat, perquè creiem que nosaltres i els nostres polítics hem d'escoltar més als ciutadans per saber perquè a vegades el ciutadà desconfia d'aquesta Europa que estem fent.

I quines són les opinions que expressen els europeus?

El que li diria és que tots creiem en la democràcia però pot haver-hi una certa crisi. La gent veu tota la construcció europea com quelcom que Brussel·les decideix i que Brussel·les fa. La gent d'alguna manera desconfia perquè no coneix bé i no coneix bé perquè no se'ls ha explicat bé. Permeti'm un exemple, i això ho hem vist a tots els països de la UE: quan una cosa va bé el ministre de torn diu “he aconseguit això” i, en canvi, quan una cosa va malament es diu “Brussel·les ha decidit”. Això és enganyar el ciutadà, ja que no és Brussel·les qui decideix sinó tots els ministres del ram reunits. Al ciutadà europeu no li sabem explicar bé una cosa que de per si és complexa: l'originalitat de la UE és única al món. A Europa al segle passat hi va haver dues guerres mundials, i ara hem acon-

seguit la pau. Trobem encara gent d'una certa edat que va viure aquells esdeveniments i que fa uns anys veia impensable poder creure que França i Alemanya tindrien la complicitat i l'harmonia que avui en dia tenen.

Precisament, aquest any es compleix el 20è aniversari de l'entrada d'Espanya a la UE. Quin balanç en fa?

El balanç és absolutament positiu. En dos aspectes. En primer lloc, l'entrada a la UE va servir per consolidar la democràcia a Espanya. En segon lloc hi ha el desenvolupament econòmic, les xifres d'ara i les de 20 anys

“Cal veure Europa no com una font de diners sinó com una font d'oportunitats”

enrere no tenen res a veure. Espanya ha sabut aprofitar les oportunitats. És veritat que han arribat molts fons europeus, i això és fonamental. Això canviarà però el que és cert és que Espanya ha sabut aprofitar aquests fons per crear infraestructura, crear xarxes, la qual cosa ha permès un gran desenvolupament. Globalment, per tant, ha estat molt positiu.

Com pot afectar que Espanya deixi de rebre fons europeus?

Afectar, afectarà. Però tingui en compte que si Espanya deixa de rebre és perquè ha arribat a un nivell de desenvolupament. Ara hi ha més pobres que ho necessiten. Un dels trucs de la UE, si se li pot dir així, és la confiança i l'altre és la solidaritat. Ens hem d'acostumar tothom a veure Europa no com una font de diners sinó com una font d'oportunitats. Sempre intento animar als empresaris a què participin en projectes europeus no tan sols perquè hi hagi diners sinó perquè això els permetrà entrar a formar part de xarxes i fer contactes.

Seguint amb les efemèrides, una de destacada serà l'any que ve la celebració dels 50 anys del Tractat de Roma. Què tenen previst fer?

Per una banda, els caps de les representacions dels 25 estats membres ens estem reunint a Brussel·les per decidir què farem i la CE ha enviat al Consell i al Parlament unes propostes que s'estan analitzant. El que és clar és que hi haurà uns actes institucionals importants. En el cas

de Barcelona i Catalunya tenim un Comitè que estem veient des de publicacions, actes musicals, il·luminació d'edificis amb les banderes europees, concerts de música, etc. Ho posarem en marxa tot tenint en compte que, per desgràcia, nosaltres fa 50 anys teníem una dictadura i no una democràcia com vivien altres països, però aquest és un fet important per a nosaltres ja que gràcies a la UE hi ha hagut molts canvis.

A nivell de la representació europea a Barcelona s'està impulsant l'ús del català a Europa...

El que sí fem és normalitzar l'ús del català. Per exemple, les publicacions que fem aquí a Barcelona les fem en català des de fa molts anys i la correspondència que tenim amb el ciutadà també, i això gràcies també al Govern espanyol s'ha normalitzat a Brussel·les. Un exemple bastant curiós és que des del Pla D es va decidir crear una pàgina web com a fòrum de debat. Aquest fòrum es feia amb les llengües oficials de la UE. Em vaig dirigir al director general de comunicació dient-li si ho podíem fer en català. Finalment es va fer, tot i què entrant per la pàgina d'Espanya. De les 21 llengües d'aquest fòrum la quarta més utilitzada és el català. Això demostra que a Catalunya hi ha una normalització de la llengua, hi ha una societat dinàmica i que domina les noves tecnologies. A més, ara tenim el projecte de tenir una pàgina web en català de la representació de la CE a Barcelona, que fins ara no teníem.

Quins reptes de futur té la CE?

El repte número u d'Europa ara mateix és organitzar-se per poder funcionar: amb 25 estats és difícil i amb 27 encara ho serà més. Europa s'ha de dotar d'uns mecanismes de funcionament. Europa ha d'avançar més en la unió política. Amb el món multipolar que està sorgint, amb potències com Xina, Índia, Amèrica Llatina i Estats Units, o Europa actua amb una sola veu al món o Europa no comptarà. Respecte a la representació de a Barcelona el principal repte, comú amb la resta d'Europa, és explicar al ciutadà que Europa està present a la seva vida quotidiana, que tingui en compte que quasi un 70% de la legislació que s'aplica a Catalunya té un origen directe o indirecte europeu. S'ha de veure com engresquem la gent en el projecte europeu i com se li dona veu i com podem avançar tots plegats. Ara, això no és fàcil.